

Dosarul nr. 2ra-1602/22
2-21062802-01-2ra-09112022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: M. Frunze
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Pruteanu, I. Cotruță, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Denis Staruș în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vet-Life” și recursului declarat de avocatul Dorin Cojocaru în numele și interesele Ludmilei Buraia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Buraia împotriva Societății cu răspundere Limitată „Vet-Life” cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 aprilie 2021, avocatul Dorin Cojocaru, în interesele reclamantei Ludmila Buraia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vet-Life”, prin care a solicitat încasarea sumei de 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că Ludmila Buraia la 4 octombrie 2020 a procurat un câine de rasă Samoyed, care avea vârsta de 4 luni.

Potrivit protocoalelor de vaccinare, patruședul la data 24 iunie 2020 și 8 iulie 2020, a fost vaccinat la Clinica veterinară SRL „Vet Life”.

La 4 decembrie 2020, reclamanta s-a deplasat la această clinică, pentru vaccinarea planificată a câinelui, care la acel moment avea greutatea de 20 kg.

Fiind bine îngrijit, câinele era într-o stare fizică perfectă, fapt confirmat și de medicul veterinar, Mihail Popa, care l-a preluat și fără să solicite acordul, i-a administrat în scop profilactic, 2 pastile antiparazitare, cu denumirea „Dehinel Plus”.

A menționat că potrivit instrucției plasată pe pagina „registru.ansa.gov.md”, acest preparat se administrează doar câinilor de rasă mare în proporție de 1 pastilă la 35 kg a masei corporale. Totodată medicul veterinar Mihail Popa, în scop profilactic i-a administrat câinelui preparate sub formă de vaccine împotriva rabiei cu denumirea „Defensor-3”, antibacterian cu denumirea „Leptoferm-C” și antiviral

cu denumirea „Vanguard Plus” și „Eurecan DAPPI” împotriva Parovirusului canin și alte virusuri ce intră în componența acestuia.

Deși unele vaccine sunt indicate cu data de 24 noiembrie 2020, toate au fost administrate în aceeași zi, la 4 decembrie 2020, ceea ce se demonstrează și prin cerneala pixului și a ștampilei aplicate în pașaportul veterinar, care diferă de nuanța cernelii din datele anterioare, fapt ce denotă în mod evident o încălcare gravă a normelor deontologice și profesionale ale medicului veterinar.

Conform instrucțiunilor de administrare a preparatelor sus indicate este interzis deparazitarea animalului concomitent cu vaccinarea.

Mai mult de atât medicul veterinar Mihail Popa a expediat informația privind instrucțiunile sus indicate, care nu corespund cu cele publicate pe pagina web al ANSA.

Toate aceste preparate, împreună, au constituit o doză letală pentru patrupedul reclamantei.

Conform tuturor instrucțiunilor de administrare a vaccinilor și reglementărilor naționale și internaționale este strict interzis deparazitarea și vaccinarea animalelor concomitent.

Prin urmare ca rezultat în urma măsurilor pentru acțiunile sale comise pârâtul, administratorul SRL „Vet Life”, în persoana medicului veterinar Popa Mihail, a fost atras la răspundere contravențională conform art. 196 alin. (1) din Codul contravențional.

În consecința faptei comise de către pârât, reclamantei cât și familiei sale i s-a creat un prejudiciu moral, prin pierderea patrupedului, dar și un prejudiciu material prin achitarea serviciilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Buraia împotriva SRL „Vet-Life” cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a respins cerința SRL „Vet Life” privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000.

La 16 decembrie 2021, avocatul Dorin Cojocaru, în interesele Liudmillei Buraia, a declarat apel împotriva hotărârii.

La 21 iunie 2022 avocatul Staruș Denis, în interesele SRL „Vet Life”, a depus cerere de apel incident, prin care a solicitat casarea parțială hotărârii, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie încasate din contul intimitei-reclamante a cheltuielilor de judecată suportate de SRL „Vet-Life” în instanța de fond în mărime de 5 000 lei.

Prin decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apel declarat de avocatul Cojocaru Dorin în interesele Liudmillei Buraia și apelul incident declarat de avocatul Staruș Denis în interesele SRL „Vet-Life” și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În motivarea, Colegiul instanței de apel a conchis că este întemeiată concluzia primei instanțe precum că nu a fost stabilit nici un raport de cauzalitate între acțiunile SRL „Vet Life” și prejudiciul cauzat reclamantei.

A menționat că la materialele cauzei civile nu se regăsește copia procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința administratorului SRL „Vet-Life”, Mihail Popa, pentru comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 196

alin. (1) din Codul contravențional, din care ar rezulta fapta constatată de reprezentății Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

Totodată, Colegiul a reținut că din înscrisurile anexate la dosar nu rezultă data decesului, precum și cauza decesului câinelui.

La 20 octombrie 2022, avocatul Denis Staruș, în interesele SRL „Vet-Life”, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii în partea respingerii cerinței de compensare a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei hotărâri noi în această parte, prin care cererea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că la dosar au fost prezentate ca suport pentru încasarea onorariului pentru reprezentarea SRL „Vet-Life”, factura seria WH nr.4734019 din 18 noiembrie 2021 cu descrierea detaliată a acțiunilor întreprinse de avocat. Totodată în instanța de apel a fost depus apel incident prin care s-a solicitat încasarea sumei asistenței juridice pentru instanța de fond și la fel pentru judecarea apelului și apelului incident.

Necățînd la facturile și bonurile de plată anexate în original la dosar pe suma totală de 10 mii lei cu descifrarea acțiunilor juridice întreprinse de avocat, instanțele inferioare au respins această cerință.

Ulterior, la 30 noiembrie 2022, avocatul Cojocaru Dorin în interesele Liudmilei Buraia, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului, reprezentantul Liudmilei Buraia a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele.

Avocatul Cojocaru Dorin a menționat că instanța de apel nu a reflectat în decizie și nu a ținut cont de o serie de probe, și anume că potrivit răspunsului nr. 01/03-04 din 4 ianuarie 2022, DTSA mun. Chișinău confirmă că amenda aplicată administratorului intimatului a fost achitată la 15 ianuarie 2021, fapt ce confirmă că ultimul a recunoscut fapta.

Prin urmare consideră demonstrată legătura de cauzalitatea dintre fapta comisă și prejudiciul creat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursurilor, Colegiul reține că decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată părților la 8 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.117).

Din aceste considerente, Colegiul constată că recursurile au fost declarate în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat pentru cunoștință intimațiilor cererile de recurs, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs depuse nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele acestora sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Denis Staruș în interesele SRL „Vet-Life” și recursul declarat de avocatul Dorin Cojocaru în numele și interesele Ludmilei Buraia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Denis Staruș în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vet-Life” și recursul declarat de avocatul Dorin Cojocaru în numele și interesele Ludmilei Buraia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh